

РЕШЕНИЕ

№ 6271

гр. София, 22.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6728** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Ц. С. Л., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], [община], област Б. срещу решение № ПИ – 122/19.06.2012г. на директора на ТД на НАП – С., офис Б.. С оспореното решение е оставена без разглеждане жалбата му срещу действия на публичен изпълнител при ТД на НАП С., офис Б. по изпълнително дело №1837/2008г., обективирани в съобщение за продажба на търг с тайно наддаване на движими вещи като недопустима.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Основните доводи са, че част от изброените в списъка на продаваните вещи не са собственост на задълженото лице [фирма], ЕИК[ЕИК], а са изключителна собственост на жалбоподателя, трето незадължено лице по изпълнителното дело.

Движимите вещи са както следва: Спалня-3 бр.; единично легло -12х2 -24бр.; хотелски комплект /диван, табуретка и малка холна масичка/ - 6 бр. ; ратанов комплект 2 бр.; комплект за всекидневна - 2 бр.; LCD телевизор "Т." - 1 бр.; LCD телевизор 15 бр.; стационарен телефон - 18 бр.; хладилник - 15 бр.; ресторантьорски дивани - 3 бр.; ресторантьорски маси за 4-ри места - 7 бр.; ресторантьорски маси за 6 места - 3 броя; ресторантьорски маси за 8 места - 1 брой; столове – 42 броя. Жалбоподателят твърди, че вещите са негова собственост, предоставени на [фирма] по договор за наем от 01.12.2006г. Счита, че принудителното изпълнение е следвало

да бъде спряно, поради подадена жалба от трето лице с право на собственост върху вещите, предмет на принудително изпълнение, на основание чл. 266, ал.4 от ДОПК.

Ответникът по жалбата не представя становище.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна срещу административен акт, който подлежи на обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Срешение № ПИ – 122/19.06.2012г. на директора на ТД на НАП С., офис Б. е оставена без разглеждане жалба срещу действия на публичен изпълнител при ТД на НАП С., офис Б. по изпълнително дело №1837/2008г., обективирани в съобщение за продажба на търг с тайно наддаване на движими вещи като недопустима. Решаващият орган е приел, че жалбоподателят не е доказал, че е собственик на описаните по-горе вещи. Представеният договор за наем не е писмено доказателство за собственост. Удостоверението за налични активи на [фирма] доказва, че движимите вещи не са заведени като актив на дружеството, но от това не следва че те са собственост на Ц. С. Л.. При липсата на други писмени доказателства решаващият орган е приел, че правото на собственост на трето незадължено лице не е доказано.

При извършената служебна проверка, съдът констатира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в съответната форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обоснован и законосъобразен е извода на решаващия орган, че в случая не са доказани предпоставките на чл. 266, ал. 4 от ДОПК. Цитираната правна норма дава възможност принудителното изпълнение да бъде спряно по изключение, само когато има подадена жалба от трето лице със самостоятелни права върху вещта, върху която е насочено принудителното изпълнение. Разпоредбата допуска удостоверяването на самостоятелните права само с писмени доказателства. В случая жалбоподателят твърди, че има право на собственост върху движимите вещи, предмет на публичната продажба. Това му твърдение не се доказва от представените писмени доказателства. Удостоверението, че [фирма] не е завело движимите вещи като актив на дружеството не доказва, че те са собственост на жалбоподателя. Дори вещите да не са собственост на длъжника по изпълнителното дело те може да са собственост на друго лице, а не на жалбоподателя. Договорът за наем също не е доказателство за твърдяното право на собственост, под наем може да се отдаде и чужда вещ. Жалбоподателят не представя други писмени доказателства за право на собственост, нито заявява друг вид права върху вещите. Разпоредбата на чл. 266, ал. 4 от ДОПК допуска спиране на изпълнението само при безспорни писмени доказателства за права, за да няма спиране на публичната продажба без основание. Когато не са налице основания за това и липсват писмени доказателства, редът за защита е чрез предявяване на иск по чл. 269 от ДОПК, каквито указания са дадени на жалбоподателя и в оспореното решение.

Предвид изложеното, жалбата на Ц. С. Л., [ЕГН] от [населено място], [улица], [община], област Б. срещу решение № ПИ – 122/19.06.2012г. на директора на ТД на НАП – С., офис Б. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Ц. С. Л., [ЕГН] от [населено място], [улица], [община], област Б. срещу решение № ПИ – 122/19.06.2012г. на директора на ТД на НАП – С., офис Б..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: